

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI,
SAVIENĀJĒTIES!

OTRDIEN,
1986. GADA
4. NOVEMBRI
Nr. 132 (5516)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa,
Maksā 3 kap.

TAUTAS SAIMNIECĪBAS DARBALAUDIS!
CĪNIETIES PAR AUGSTU PRODUKCIJAS KVALITĀTI,
PAR PADOMJU MARKAS GODU! DROŠI
AIZŠKERSOJĒT CEĻU TEHNISKAJAI ATPALICĪBAI
UN BRĀKĪM!

No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās
revolūcijas 69. gadadienā

Republikas partijas un padomju aktīva sanāksme

1. novembrī Rīgā notika republikas partijas un padomju aktīva sanāksme. Tajā apsprieda jautājumu «Par partijas un padomju orgānu uzdevumiem Tautas deputātu padomju darba pilnveidošanā atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumiem».

Sanāksmi atklāja Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmais sekretārs B. Pugo.

Referātu apspriežamajā jautājumā aktīva sanāksmē nolasiņa Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētājs J. Vagris.

Debatēs par referātu piedalījās Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja pirmais vietnieks R. Praude, Rīgas pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs A. Rubiks, Latvijas Komunistiskās partijas Daugavpils pilsētas komitejas pirmais sekretārs T. Duškevičs, Preiļu rajona Stabulnieku ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja, Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija locekle M. Litauniece, Liepājas pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja A. Drozda, Dobeles rajona izpildkomitejas sekretāre, partijas organizācijas sekretāre A. Silova, šūšanas un trikotāžas ražošanas apvienības «Rīgas modes» sadzīves pakalpojumu nama kontroliere, republikas Augstākās Padomes deputāte M. Darge, Valmieras rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Dundurs un Valkas rajona Smiltēnes pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs A. Zalāns.

Partijas un padomju aktīva sanāksmē runu teica B. Pugo.

Sanāksmes dalībnieki pieņēma rezolūciju, kurā nosprausti republikas partijas un padomju orgānu uzdevumi Tautas deputātu padomju darba pilnveidošanā atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumiem.

Sanāksmes darbā piedalījās biedri E. Auškaps, A. Betehtins, A. Brīls, A. Gorbunovs, A. Klaučens, K. Nukša, J. Oherins, J. Rubenis, V. Sobolevs, A. Zitmanis, G. Loskutovs un I. Priedītis.
LATINFORM

LABĀKĀS KARTUPEĻU KOMBAINU APKALPES

Izdarītas izmaiņas lēmumā par rezultātiem, ko devusi sociālistiskā sacensība starp rajona saimniecību kartupeļu novākšanas kombainu apkalpēm.

Par kartupeļu novākšanas kombainu apkalpjū rajona sociālistiskās sacensības uzvarētāju 1986. gadā atzīta Pēterā Dabara vadītā apkalpe no kolhoza «Zelta vārpa». Otrajā vietā — Pēterā Udrasola apkalpe no kolhoza «Zelta vārpa», bet trešajā vietā — Jāņa Skrimbļa vadītā apkalpe no kolhoza «Rīts».

Aglonas sovhoza dzīvē liela loma ir arodorģanizācijai. Kā sāka šī piecāde, kā strādāt turpmāk — par to nesen notikušajā saimniecības arod biedrības organizācijas pārskata un vēlēšanu sapulcē lēma arī mehānizators V. Sovajonoks (augšējā attēlā no kreisās), sovhoza galvenais inženieris J. Rudāks, pilkope U. Kondratjeva (apakšējā attēlā no kreisās), sēklkopības agronome E. Smāne un sovhoza pioniere V. Tarvide.
J. ZANDES foto

PARTIJAS UN SAIMNIECĪSKĀ AKTĪVA TRIBĪNE

Vai SCO būs brigādes darbuzdevums?

Arvien jūtāmāk rajonā skan pārkārtošanās ritmi. Parādās jauni notikumi, fakti, problēmas un vārdi. Bet kas gan labāk par partijas pirmorganizācijas sekretāru, jebkura ranga vadītāju un speciālistu pārzina lietas īsto būtību? Šie ļaudis šodien stāv pie tālākās attīstības ceļu pirmsākumiem. Un viņi labprāt dalās problēmās, kuru risinājuma nepieciešamību diktē pati dzīve.

Jo avīzes un autoru galvenais uzdevums ir radīt noteiktu sabiedrisko domu attiecībā uz tiem sarežģījumiem, kuri rodas, kā arī pieprasīt to vai citu pārkārtošanās negāciju likvidēšanu.

Sodien Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas partijas pirmorganizācijas sekretārs S. Trofimovs stāsta par tām problēmām, kuras radušās, ieviešot darba organizācija brigāžu vienoto darbuzdevumu. Komunista domas, sekretāra domas šeit ir ļoti būtiskas. Jo viss jaunais ekonomikā — tā šodien ir politika. Paatrinājuma politika.

Celtniekiem, parasti tiek adresēts ne mazums pārmētumu. Un patiešām, kvalitāte un objektu savlaicīga nodošana bieži vien nav vajadzīgā līmenī. Bet vai vienmēr šeit vainīgi tikai celtnieki? Nē, negribu novelt vainu uz citu pleciem, kā tas ir iegājies, vadoties pēc vecajām tradīcijām. Pilnīgi dabiski, ka beigu beigās visa atbildība tomēr jāuzņemas pašam uz sevi. Bet es arī negribu, lai rastos iespāids, ka celtniecībā strādā tikai neapzinīgi ļaudis. Val arī, ka celtniecības organizāciju vadītāji tikai to vien dara, kā snauduļo mīkstos krēslos.

Tas viss nav tā. Droši vien, avīzes lasītāji skatās pa televīziju teātra izrādes un filmas, kurās celtniecības objektu nodošana pārvēršas istās drāmās. Un skatās uz šiem notikumiem saprotoši. Taču dzīvē mūs negrib saprast. Bet pie mums taču ir ne mazums sarežģītu situāciju.

Kā piemēru ņemsim kaut vai vienu no objektiem, kurš nesen tika nodots Suvorova kolhozā. Celtniecību tur veica V. Loginova brigāde, kura strādā pēc vienotā darbuzdevuma. Stabils, rajonā labi pazīstams kolektīvs. Tas viegli tika galā ar 10 Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta māju uzstādīšanu. Arī plānoto darba apjomu 27 dzīvokļu mājā viegli apguva. Mājas montāžas darbi tika paveikti aprīlī. Viss ritēja veiksmīgi, kamēr pienāca kārtā darbus sākt līdzuzņēmējiem. Un atklāti jāsaka: gāzificētāji no Daugavpils un specializētās pārvietojamās mehānizētās kolonnas vadība Gāršnieka personā savā darba stilu un metodes domā pārkārtot visai attāļā nākotnē. Bet pagaidām viņi patvaļīgi samazina veicamā darba apjomus, par attaisnojumu norādot uz jebkuru vismazāko neizdarību no starpkolhozu celtniecības organizācijas puses. Protams, trūkumi mūsu darbā ir. Tie atrodami arī 27 dzīvokļu mājā Suvorova kolhozā. Bet rezultātā radās diezgan sarežģīta situācija... Taču runa patlaban nav par to.

Jau minēto un vēl citu apstākļu dēļ mēs diemžēl pat domāt nevaram par to, lai kolektīvi, kas strādā pēc vienotā darbuzdevuma, pilnīgi nodotu objektus. Bet tieši šāda pieeja kopējai lietai garantē augstu kvalitāti un savlaicīgu visu celtniecības darbu veikšanu. Tieši par to tad arī cīnās šodien Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas partijas pirmorganizācijas komunisti.

Objektu nodošana «ar atslēgu», protams, vēl visai tāla perspektīva. Bet šodien ir jārunā par pašiem pamatiem, uz kuriem tai jāveidojas — par brigādes darbuzdevumu vispār. Par brigādes vienoto darbuzdevumu, kura ietderība pašreizējos apstākļos var būt pielīdzināma nullei. Taču — visu pēc kārtas.

Patlaban pēc vienotā brigādes darbuzdevuma Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijā strādā 6 kolektīvi. Galvenokārt tie nodarbināti dzīvojamu, sociālās un kultūras nozīmes objektu celtniecībā. Tātad tajos virzītos, kur it sevišķi nepieciešami celtniecības darbu kvalitāte un ritmiskums.

Kā tas ir rekomendēts, starp katru no šīm brigādēm un Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas administrāciju ir noslēgti līgumi, kuros skaidri noteikts: viena puse apņemas savlaicīgi veikt celtniecības darbus, bet otra — nodrošināt ar visu nepieciešamo.

Seit arī sākas visas mūsu bēdas. Nodrošināt brigādes, kuras strādā pēc vienotā darbuzdevuma, ar nepieciešamo tehniku un vajadzīgajiem celtniecības materiāliem praktiski kļūst neiespējami.

Pirmkārt, mēs šiem kolektīviem nevaram sniegt visu vajadzīgo tehniku. Un runa šeit nav par mūsdienīgiem mehānismiem, kuri atbilstu mūsdienu progresā prasībām. Sodien mēs esam «laimīgi», ka mūsu rīcībā ir trīskārt izmantoti tehnikas resursi, no kuriem daudzi vairs nemaz nav remontējami. Gadās, ka, kamēr brigādei iedalītais traktors nonāk līdz objektam, to pa ceļam nākas vairākkārt remontēt.

Ar to es gribu atgādināt Latvijas starpkolhozu celtniecības organizāciju apvienībai — šī problēma jārisina. Jāatrisina tā, kā to prasa mūsu laiks, kā to prasa partija un valdība. Gadu no gada mēs prasām trīs autokrānus, divus buldozerus, divus 20-3322 tipa ekskavatorus un vienu 20-2621 tipa, vienu tranšeju ekskavatoru. Visu, protams, neuzskaitīsi. Rodas iespāids, ka pieņemti tehnika iegādei ir viena no savu laiku pārdzīvojušās dokumentācijas formām. Ja jau neviens tos neņem vērā.

Mēs nevaram brigādēm piegādāt arī pat pašu nepieciešamāko — celtniecības materiālus. Nezināmu iemeslu dēļ pieprasījums pēc cementa, iepriekš saskaņots ar Latvijas starpkolhozu celtniecības organizāciju apvienību, sākumā tika samazināts par 590

tonnām. Bet arī tas izrādījās par maz. Šī gada trešajā ceturksnī pēc attiecīgās ledalītā cementa daudzuma samazināšanas tika noņemtas vēl 254 tonnas. Ceturtajā ceturksnī tiek plānots fondu samazinājums vēl par 394 tonnām.

Tas viss mūs ietekmē tik lielā mērā, ka vairs nevar būt nekādas runas par kolektīviem, kuri strādā pēc vienotā darbuzdevuma. Nevar nodrošināt nepārtrauktu dzelzsbetona konstrukciju ceha darbu. Sakarā ar to, ka nebija cementa, cehs septembrī nestrādāja 11 dienas, līdz oktobra vidum — 7. Bet dzelzsbetona izstrādājumi ir visas mūsu celtniecības bāze.

Domāju, ka cementa piegāde šodien katram komunistam ir jāvērtē ne tikai no saimnieciskā, bet arī no politiskā viedokļa. — kā pamats jaunu darba organizācijas un apmaksas formu attīstībai, formu, kuras vēl tikai sāk veidoties Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijā.

Nobeigumā gribu atgriezties pie situācijas, ar kuru sāku. Jo tā atklāj vienu no tiem momentiem, kurš arī bremzē vienotā brigādes darbuzdevuma formas attīstību. Specializētās pārvietojamās mehānizētās kolonnas vadības un gāzificētāju no Daugavpils vainas dēļ ne mazums raižu sagādāja nododamais objekts sovhozā «Rušona», tāpat kā tas bija ar jau minēto dzīvojamu ēku Suvorova kolhozā. So dienestu darbinieku vidū ir ne mazums komunistu. Un šodien es gribu atklāti un tieši pajautāt: vai jūs darāt visu, lai realizētu partijas un valdības lēmumus? Vai nav laiks attiecīgos jautājumus izskatīt partijas sapulcēs, un izskatīt tos atbilstoši laikmeta garam, stingri saucot pie atbildības visus vainīgos.

Bet pagaidām lieta jau ir tik tālu nogājusi, ka Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas vadība un partijas pirmorganizācija ir pieņēmušas lēmumu pašu spēkiem izveidot savu iecirkni sanitāri tehnisko darbu veikšanai. Jo citādi nav nekādu iespēju īstenot dzīvē partijas sapulču lēmumus un darba līgumus.

Seit es centos izdalīt trīs galvenās problēmas, no kuru atrisināšanas ir atkarīgs «būt vai nebūt» vienotajam brigādes darbuzdevumam Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijā.

Uz šodien atdevi no šīs darba formas mēs nevaram gūt iepriekš minēto iemeslu dēļ.

Un tas ir pilnīgi dabiski. Administrācija nepilda savas saistības un līdz ar to arī netiek veikts paredzētais darba apjoms. Tātad savlaicīgi netiek nodoti objekti. Bet tas savukārt atņem brigāžu kolektīviem jūtamu materiālo stimulu — prēmijas 40 procentu apmērā no kopējā darba apjoma izmaksas. Taču galvenais — atņem ticību, ka var strādāt pa jaunam.

S. TROFIMOVS,
Preiļu SCO partijas pirmorganizācijas sekretārs

Kvalitāte — kopīgas rūpes

Viļņa. Trikotāžas fabrikas «Viļņa» kolektīvs savu izstrādājumu sortimentu šogad atjauninājis gandrīz par divām trešdaļām.

Vienlaikus ievērojami samazinājies reklamāciju skaits. Tas paņākts, ne tikai ieviešot modernas iekārtas un izmantojot jaunus

izejvielu un materiālu veidus, bet arī īstenojot komplekso programmu «Kvalitāte», kas izstrādāta uzņēmuma partijas komitejas vadībā.

TASS

KOMJAUNATNES DZIVE: AUDZINĀŠANAS ASPEKTI

Piecgadei — jauniešu enerģiju

Jaunatnes komunistiskā audzināšana, kā zināms, ir virzīta uz marksistiski leņiniskā pasaules uzskata veidošanu jauniešu apziņā. Apbruņojot jaunos cilvēkus ar idejisko pārliecību, politisko kultūru un mūsdienu ekonomisko domāšanu, mūsu rajona komjaunatnes organizācija līdz ar to vairo cilvēka faktora potenciālu, palīdz katram VLKJS biedram gūt savu ieguldījumu rajona sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanā. Komjaunatnes darba pārkārtošanas uzdevums ir aktivizēt šo procesu, tajā skaitā vienu no galvenajām jaunatnes ideoloģiskās audzināšanas formām — komjaunatnes politisko izglītību.

Šis mācību gads ir eksperimenta gads darba lauku politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmā. Tāpēc pašlaik mums vajag vispusīgi novērtēt iepriekšējo gadu darba pieredzi, lai saglabātu visu derīgo, atteiktos no novecojušā, formālā, rastu jaunas pieejas un ceļus, kā veidot un attīstīt jauniešu spējas politiski pareizi domāt un darboties, lai būtu aktīviem darbā un sabiedriskajā dzīvē.

Komjaunatnes politiskolu skaits rajonā šogad samazinājās par 20 procentiem. To klausītāji tagad mācās kopā ar komunistiem un citiem klausītājiem politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmā pēc jaunām programmām.

Partijas organizācijas noriko ideoloģiskajā darbā ar jaunatni visvairāk sagatavotos cilvēkus, kuriem ir autoritāte kolektīvos. Taču viņiem jau šodien nepieciešams gatavot maiņu. Tāpēc komjaunatnes rajona komiteja cenšas propagandas darbā iesaistīt jaunos speciālistus ar augstāko izglītību, kuri spēj valstiski domāt un novadīt savas zināšanas līdz klausītājiem. Mūsu labāko propagandistu vidū ir kolhoza «Dzintars» komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs, galvenais enerģētiskais S. Malnācs, Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta ceha priekšnieks D. Jegorovs un citi.

Un tomēr, kā rāda nodarbību analīze, komjaunatnes propagandistu darbā ir ne mazums sarežģījumu, nereti mācību darbs vāji atbilst mūsdienu prasībām. Tāpēc kopā ar komjaunatnes rajona komitejas metodisko padomi

nopietni nāksies strādāt mācību darba uzlabošanā visām komjaunatnes pirmorganizācijām.

Bieži vien mēs nevēlām nopietnu uzmanību arī tām problēmām, kuras interesē jaunatni. Ar pilnīgu atdevi darbojamies tikai ārkārtējos gadījumos, bet ikdienā, ierastā vidē mēs bieži vien neprotam kā nākas pabeigt iesāktu darbu. Tāpēc šodien kā vēl nekad ir svarīgi paaugstināt katra aktivista personisko atbildību par uzticēto pienākumu.

Bieži vien vietējā presē, komjauniešu sapulcēs komjaunatnes komitejas tiek kritizētas par formālismu un nespēju radoši strādāt. Tas ir pareizi. Bet šodien, pārkārtošanās periodā, ir svarīgi iegūmēt arī to, ka kritikas iedarbīgums palielinās, kad tā ir konstruktīva, izskaidro radušās situācijas iemeslus, parāda iespējamos problēmas risinājuma ceļus. Un to panākt mums, komjaunatnes darbiniekiem, ne vienmēr izdodas.

Viena no komjaunatnes rajona komitejas rūpēm ir jaunatnes brīvā laika organizēšana. Zēl, bet nākas atzīt, ka daudzi šajā jautājumā ir ieņēmuši nogaidīšanas

pozīcijas. Bieži vien ir tā, ka par interesantu pasākumu organizatoriem kļūst arodkomitejas, sieviešu padomes, administrācija. Tas, protams, ir labi. Bet komjaunatnes pirmorganizācijām un to komitejām taču ir ne mazāk iespēju. Taču tās tiek izmantotas daļēji. Pat organizējot rajona mēroga sporta un kultūrmāsu pasākumus, nākas saskarties ar daudzu darba kolektīvu jauniešu pasivitāti. Un tas ir tikai tāpēc, ka mēs vēl neesam iemācījušies ieinteresēt un aizraut jaunos darba darītājus.

Gribu pievērsties arī jautājumam par vadītāju attieksmi pret aktuālām jaunatnes problēmām. Atklāti sakot, saimnieciskos vadītājus tās maz interesē. Bet tas taču nav pareizi. Jaunieši strādā plecu pie pleca ar darba vērāniem, kopā ar viņiem realizē divpadsmitās piecgades plānus un uzdevumus, iesniedz interesantus priekšlikumus. Diemžēl viņos ne vienmēr ieklausās.

Pie mums vēl daudzos uzņēmumos un saimniecībās vēl aizvien jaunā tehnika, dzīvokļi, atpūtas celzīmes tiek sadalīti bez aktīvas komjauniešu līdzdalības. Lielākoties šeit vainīgi paši komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāri, kuriem pietrūkst prasīguma un uzstājības.

PSKP XXVII kongresā izskanēja aicinājums darboties. Tāpēc tas dzīvošī un jaunekļīgi skan komjaunatnes organizāciju pārskata un vēlēšanu sapulcēs, kas notiek pirms komjaunatnes rajona konferences, bet pirmorganizāciju komitejās tiek ievēlēti darbīgi jaunieši.

V. VILCANS,
Latvijas LKJS rajona komitejas otrais sekretārs

PAR TO, KAS INTERESĒ DARBA KOLEKTĪVU

REPORTAŽA NO «ATKLĀTĀS VĒSTULES STUNDAS», KURA NOTIKA LĪVĀNU STIKLA FABRIKĀ VIENOTĀS POLITDIENAS IETVAROS

Būlībā notika divi līdzīgi pasākumi, tāpēc ļoti daudzi izteica vēlēšanos kļūt par vienotās politdienas dalībniekiem. Tālab tika izlemis vispirms sarunu organizēt ar uzņēmuma inženierlehniskajiem darbiniekiem un kalpotājiem, bet pēc tam strādnieku auditorijā. Apspriežamie jautājumi principā bija identiski, tie atšķīrās tikai ar atsevišķiem papildinājumiem un precizējumiem.

Un tā vispusīgai apspriešanai uzreiz tika izvirzīti darba disciplīnas nostiprināšanas jautājumi, kā arī cīņa pret dzeršanu un alkoholismu, pret bezstrādes ienākumiem. Uz šiem jautājumiem vienotās politdienas dalībniekus orientēja Latvijas KP rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs. Viņš iepazīstināja klātesošos ar galvenajiem referentiem — rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieka vietniekiem V. Petrovu un G. Mihejevu, dažādu milicijas dienestu vadītājiem L. Puruškeviču, G. Sobolevu, Līvānu milicijas daļas priekšnieku N. Kazenko, nepilngadīgo lietu vecāko inspektori E. Aksjonovu, ārpusresoru apsardzes priekšnieka vietas izpildītāju J. Bogdanovu un citiem. Vienotajā politdienā piedalījās Līvānu stikla fabrikas direktors J. Skreivers un partijas biroja sekretārs J. Sniķers.

Viņi, kā arī fabrikas darba darītāji atzīmēja, ka kolektīvā redzami nostiprinājusies darba disciplīna, mazāk kļuvis ledzeršanu gadījumu darba laikā, kā arī citu pārkāpumu. Tika minēti divi skaitļi: 92 un 48. Pirmais no tiem rāda to līvāņu skaitu, kuri bija nokļuvuši atskurbtuvē 1985. gada deviņos mēnešos, otrais — tajā pašā laikā šogad. Kā redzam, starpība ir iespaidīga. Panākt labvēlīgu rezultātu izdevās tāpēc, ka pilsētā ir visur redzami aktivizējusies savu darbu rūpības apkaršanas komisijas, kā arī biedru tiesas, brigāžu padomes, tautas kārtības sargu vienības un citas sabiedriskās organizācijas.

Tajā pašā laikā Līvānu rūpniecības uzņēmumos, arī stikla fabrikā, vēl ir darba kavētāji, slinkā, dzerāji, sociālistiskā īpašuma izsaimniekotāji un citi antisociāli elementi. Piemēram, S. Kallinovs, kādreizējais šī uzņēmuma strādnieks (tagad jau notiesāts), kurš strādāja transporta ceņā, četras reizes pabija medicīniskajā atskurbtuvē, kopā ar citiem noziedzniekiem izdarīja šķirnes trauku zādību. Diemžēl šādus faktus ne vienmēr novērš sabiedrība. Stikla fabrikas darbinieki ir izdarījuši arī citus kriminālnoziedzīgus, piemēram, aizdzīts automobīls, uzbraukts cilvēkam, izdarītas zādības un tā tālāk.

Noziedzniekiem un likumpārkāpējiem neizdodas izvairīties no atbildības. Vieni beigu beigās nonāk aiz cietuma režīmiem, otri saņem administratīvus sodus. Bet slukti ir tas, ka stikla fabrikas sabiedriskās organizācijas neregā uz administratīvo orgānu signāliem, nesniedz atbildes par veiktajiem pasākumiem pret garņadziem un citiem likuma pārkāpējiem. Tātad nav ko atbildēt: likuma pārkāpējam nepieprasa

stāties savu biedru priekšā un dot solījumu laboties. Savu vārdu cīņā pret tiem, kas piesavinās valsts mantu, vēl nav tekusī fabrikas brīvprātīgā kārtības sargu vienība, kaut arī tā regulāri dežurē pilsētā.

Nākamais apspriežamais jautājums loks skāra labiekārtošanu, tirdzniecības, komunālo un pakalpojumu iestāžu darbu, dabas aizsardzību, rūpes par māti un bērniem, nepilngadīgo audzināšanu un daudz ko citu. Tā kā mēs nevaram iztirzāt visus šos jautājumus, pieskarsimies tikai dažiem no tiem.

Jautājums: «Kolhoza «Rīts» ir stadions, bet pie tā. Tāpat kā pie Daugavas, nevar piebraukt ar automobili, jo visur ir uzstādītas aizlieguma zīmes».

Atbilde: «Uzskatām, ka tās ir pareizi uzstādītas. Automobilisti reizēm tik slikti uzvedas, ka pēc sēnēm un ogām brauc tieši pāri kolhoza laukiem, viņi ir piesārņojuši mežu stadiona tuvumā, nodara postu Daugavas ūdens baseinam. Protams, vajadzīgas arī speciālas vietas motorizētajiem maksšerniekiem».

Vienotās politdienas dalībnieki sūrojās, ka vēl aizvien ne vienā vienā deficīta prece Līvānā veikalos tiek iztirgotā, līdz ļoti nemaz nemonākot. Gastronomu administrācija un personāls slēpj gaļu (kurai noteiktas valsts cenas un kura ir krietni vien lētāka) un citas preces. Un iemeslus vienmēr atrod: jātaupa slimnīcām, ēdnīcām, bērnu dārzēm, kara invalīdiem. Lai pārdevējiem nevajadzētu meklēt līdzīgus «paskaidrojumus», nepieciešams izveidot atsevišķu tirdzniecības punktu tieši šim nolūkam, tad arī sociālistiskā īpašuma izlaušanās apkaršanas nodaļas darbiniekiem būs vieglāk pārbaudīt gastronomus.

Nosauksim vēl dažas prasības, kuras izskanēja vienotajā politdienā: algas dienās veikalos nepārdot alkoholiskos dzērienus; uzņēmumos un iestādēs uzlabot autotransporta pakalpojumus saviem darbiniekiem; plašāk iesaistīt sabiedrību pilsētas labiekārtošanas darbos; vairāk kontroli pusaudžu no skolas un mēnes puses; aktivizēt milicijas iecirkņu pilnvaroto darbu (viņus vienotajā politdienā kritizēja par kūtūru); ievest kārtību dzīvojamā namu siltumapgādē, it sevišķi rudens un ziemas periodā.

Un pēdējais. Mēs esam tikpat kā pieraduši, ka vienotajās politdienās galvenokārt tiek lasītas vispārēja rakstura garas lekcijas un referāti. Tā, prolam, ir laba un lietderīga darba lauku politiskās izglītības forma. Bet vajag izmantot arī šādu cilvēku saskarsmes formu, kad viens rajona izpildkomitejas dienests ierodas darba kolektīvā, un notiek saruna par atsevišķām, bet ne mazāk būtiskām problēmām, jo tās bieži vien bojā garastāvokli, traucē mūsu dzīves normālu norisi. Tālab šajā konkrētajā gadījumā dzima, ja tā varētu teikt, jauns masu pasākums, kad padomju un partijas orgāni kopīgi veic sociāli nozīmīgu darbu.

Z. BURIJS

Pie pasaules kartes

Sasprindzināta bija ceturkšņa priekšpēdējā nedēļa skolā — līdztekus mācībām gatavojamies politisko zināšanu konkursam. Apgūstamo jautājumu loks bija plašs, un nemaz nenācās viegli uz tiem visiem saņēkt atbildes. Labi vajadzēja pārzināt PSKP XXVII kongresa materiālus, orientēties ievērojamu cilvēku dzīvē, izprast dažādus politiskus jēdzienus, paskaidrot pasaulē nozīmīgāko organizāciju darbību. Bet tas vēl ne viss — vienlaicīgi vajadzēja sekot arī kārtējiem notikumiem pasaulē.

Skolas politikonsprindzē cīņa starp klašu kolektīviem bija spraiga. Uzvarēja 11. b klase. Tas bija tikai pirmais posms. Par 9.—11. klašu skolēnu politiskajām zināšanām varēsīm spriest tikai mācību gada beigās, pēc vairākiem konkursiem.

Izlasses komanda no mūsu — Preiļu 1. vidusskolas 26. oktobrī piedalījās rajona skolēnu politisko zināšanu konkursā. Tās sastāvā bija septiņi 10.—11. klašu komjaunieši G. Ratenieks, V. Jalinskis, A. Adamovičs, A. Vilcāns, V. Volonts, U. Egļītis un D. Džeriņa. Mēs bijām vienīgā tik braša zēnu komanda. Un apņemšanās uzvarēt bija milzīga...

Konkurss notika pa posmiem: PSKP XXVII kongresa materiāli, pasaules organizācijas, karstākie plānētas punkti, jaunatnes kustība, praktiskais darbs ar kontūrkarti un terminu skaidrojums. Katra posma zināšanu vērtētāji sēdēja pie atsevišķa galdīņa, un ikvienai no astoņām komandām

POLITISKO ZINĀŠANU KONKURSA

(piedalījās visas rajona vidusskolas) bija jāparāda zināšanas visos posmos. Kad jautājums izvilks, minūte apspriešanai, tad seko atbilde, kuru pārējie komandas locekļi var papildināt.

Konkursta pirmā daļa garām, bet otrajā daļā bija paredzēts katrai komandai vadīt 5—7 minūtes garu informāciju. To vērtēja gan žūrija, gan arī komandas savstarpēji viena otru. Pēc mūsu uzstāšanās radās domstarpības politinformācijas pasniegšanas veida dēļ. Mūsu komanda apskatīja tikai vienu jautājumu — divu valstu vadītāju tikšanās Reikjavīkā, un šai politinformācijai bijām izvēlējušies sarunas «pie apaļā galdā». Un pēc citu konkursa dalībnieku un vērtētāju domām tā jau bija politpārūna. Pamatojoties uz nolikumu, mūsu

vēstures skolotāja A. Livdāne prata mūs aizstāvēt.

Nedaudz gribu parunāt par pretinieku uzstāšanos. Negribu izcelt savas skolas komandu, tomēr citu dalībnieku zināšanas likās sausas. Viss bija iekalts, izskatījās pēc aģitbrīdēdes uzstāšanās, maz savu domu. Protams, nevajag atrauties no faktiem, taču arī ne pilnīgi tikai citēt avīzi. Tā šķita mūsu komandai, varbūt žūrija domāja savādāk...

Lai nu kā, bet pirmo vietu pārliecinoši ieguvām tieši mēs, Preiļu 1. vidusskolas komanda. Īpaši tika atzīmēti V. Volonts un G. Ratenieks, kurlem ir izredzes rajona komandas sastāvā piedalīties zonas politikonskursā. Otro vietu izcīnīja Līvānu 1., bet trešo — Vārkavas vidusskolas audzēkņi.

Nedaudz gribu salīdzināt skolas un rajona politikonskursu. Visa mūsu komanda uzskata, ka grūtāk tomēr bija skolas konkurssā. Domājam, ka tas apliecina, ka skolā nopietni pievērsas politiskās audzināšanas darbam.

D. DŽERIŅA,

Preiļu 1. vidusskolas komjaunatnes komitejas locekle

ATTEĻA: uzvarētāju komanda — Preiļu 1. vidusskolas pārstāvji pašlaik vēl nezina, ka būs uzvarētāji...

J. SILICKA foto

Ugunsdzēsēju Vissavienības seminārs

Kā uzlabot ugunsdzēsēju profesionālo sagatavošanu, celt mācību efektivitāti uz jaunāko zinātnes un tehnikas sasniegumu pamata, paaugstināt profilaktisko ugunsdrošības pasākumu kvalitāti? Šie un citi jautājumi bija Rīgā darbu beigšanās ugunsdzēsības mācību centra vadītāju divu dienu Vissavienības semināra priekšpriedes dalībnieku uzmanības centru.

Pašlaik mūsu zemē darbojas 27 mācību centri, kuros katru dienu mācās vairāk nekā 5 tūkstoši cilvēku. Tomēr, kā uzsvēra runātāji, mācību līmenis daudzos centros atpaliek no mūsdienu

prasībām. Kardinali jāuzlabo ugunsdzēsēju sagatavošanas centru materiālā bāze, pasniedzēju kvalifikācija un individuālais audzināšanas darbs. Apspriedē tika rūpīgi izanalizētas kļūdas mācību procesu organizācijā, kā arī Voronežas, Vorosilovgradas un Kostromas centru darba pozitīvā pieredze. Semināra priekšpriedes dalībnieki iepazīšas ar Latvijas PSR IEM mācību centra darbību.

Sakarā ar semināra rezultātiem tika pieņemti vairāki ieteikumi, kas vērsti uz ugunsdzēsības mācību centru darba uzlabošanu atbilstoši mūsdienu prasībām. LATINFORM korespondents

Reportāža

NODODAMAJĀ OBJEKTĀ

Vairākos Preiļu celtniecības objektos ir aktīvi iesaistījušies Oktobra svētkiem veltītajā sociālistiskajā sacensībā un saspringti strādā gan vietējie darba kolektīvi, gan arī tie, kas ik dienas atbrauc uz mūsu rajonu no Daugavpils teritoriālā vispārējās celtniecības restā. Par vienu no šādiem kolektīviem arī stāstīs mūsu reportāža.

Patlaban arī nejauks laiks: te vējš gaudo tā, ka ausīs zvana; te mākoņi savācas, un lietūs sītas seja. — tik spēcīgs, ka celtnieku darba tērpus pēc pusstundas vajag gandrīz vai izgriezt. Bet darbs nedrīkst stāvēt, un 2. Daugavpils celtniecības pārvaldes posma vadītājs, viens no labākajiem elektrometinātājiem Grigorijs Kozirko ir pats staidzams, ir citus mudina. Pateigties ar šī objekta nodošanu — nepieciešams vairāku apstākļu dēļ. Pirmkārt, Preiļu līnu fabrikas noliktavas, kas paredzēta tūkstoš tonnu izejvielu uzglabāšanai, celtniecības sākuma termiņš bija pārcēlts, bet ne jau ierindas celtnieku vainas dēļ. Otrkārt, objekta ātrāku nodošanu mudina ziema. Un treškārt, šajā objektā nodarbinātos gaida otrā celtniecības pārvalde. Kopā ar šīs celtniecības pārvaldes meistaru Viktoru Masļaku eļam pa topošās līnu noliktavas būvlaukumu. (Divas līdzīgas noliktavas, katrā no kurām var uzglabāt līdz 1500 tonnu izejvielu, jau ir Preiļu līnu fabrikā.) Objekts, pateicoties celtnieku pūliņiem, jau ir «pacēlies» uz visām četrdesmit sešmetrīgajām dzelzsbetona kolonnām. Noliktavas augstums tās augšējā daļā sasniedz 11 metrus. Iespaido arī ražošanas laukumi.

ru vada Grigorijs Kozirko (posma sastāvā ir celtniecības veterāns Vasilijs Jermolajevs un viņa jaunais kolēģis Jurijs Smonovs), dots pilnīgi konkrēts un steidzams uzdevums: izgatavot un noliektavas sānu kolonnām piemērotā vairāk nekā četrdesmit tā saucamo «galdīņu».

Jumiki Jāzeps Pitkēvičs, Vladislavs Lukjanskis, Jevgēnijs Kozēvņikovs un Aivars Zarāns kopā ar autoceltnīa mašīnistu Aloīzu Truboviču veikli tiek galā ar šīfera seguma klāšanu. Noliektavas augstums (6—11 metri), teiksim atklāti, nav joka lieta: vajag būt sevišķi uzmanīgiem. Augšā ir ļoti auksti, turklāt vēl lietūs, bet vējš — negantnieks — vīru rokās šūpo šīfera loknes. Te vajadzīga drošsirdība un izveicība.

Bet, lūk, viņi — mūsu pazīnas Jurijs Smonovs, Vasilijs Jermolajevs un Grigorijs Kozirko — jau ir aplikuši drošības jostas un ķērušies pie darba. Metāla stūrtis ātri tiek sagriezts vienādos gabalos, tajos izurbj caurumus bultskrūvju nostiprināšanai, pēc tam sākas metināšanas darbi jau pie kolonnām. Metāla stālažu kāpnes, kuras pieliktas pie kolonnām, ieliecās zem strādājošo svāra, vējš dzenā vēl ne visai labi pie jumta kores piestiprinātās skārda loknes. Darbs, ko lai citu saka!

Pļeju pie meistara V. Masļaka un prasu par posma vadītāju un viņa padotajiem. Viktors Vasiļjevičs saka: Grigorijs Kozirko par posma vadītāju izvēlējies pats. Jo viņam raksturīga celtnieka pašaiļiedzība un vēlēšanās visu izdarīt kvalitatīvi un pēc labākās sirdsapziņas.

Kozirko ir iniciatīvs, darbīgs un savu panākošs, — saka meisters. — Tieši viņa posmā savā laikā radās priekšlikums samazināt ceļamās noliktavas darbīteļpīgumu: izmantot noliktavas ugunsdrošības sienas celtniecībā nevis ķieģelus, bet betona blokus. Seit mēs ietaupījām 65 cilvēkdienas.

Ar tādu pašu atzinību meisters vērtē arī citu Grigorijs Kozirko posma metinātāju iniciatīvu.

Savā laikā viņi daudz palīdzēja un arī tagad palīdz, piemēram, nesen no dienesta Padomju Armijā atnākušajam Jurijs Smonovam. Pulsis ir apkēriģs, raiti ķeras pie darba un dienās solās būt teicams celtnieks.

Mēs ceram, — saka mums klāt pienākušais Kozirko, — arī labs vīrs, jo Jurijs 22. novembrī būs svētku diena — kāzai!

Jā, darba prieks un dzīves notikumi šajā kolektīvā ir cieši kopā saistīti. Lāudis ir draudzīgi tāpēc, ka ir iemācījušies darbā palīdzēt viens otram. Un arī pirmrindnieki tāpēc, ka ir draudzīgi. Sajā dekādē sociālistiskajā sacensībā par godu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 69. gadadienai viņi kļuva par uzva-

rējājiem otrās celtniecības pārvaldes Preiļu iecirknī. Sajā dienā G. Kozirko posms mainas uzdevumu izpildīja par 167 procentiem un visus darbus nodeva ar atzīmi «teicami». Bet šī gada desmit mēnešos viņi ietaupīja 50 kilogramus elektrodu, 500 kilogramus elektroenerģijas un 900 kilogramus metāla. Turklāt jau divu gadu laikā posmā nav neviena darba un ražošanas disciplīnas pārkāpuma. Promejot vēl celtniekiem panākumus.

Z. BURIJS

ATTEĻA: trijotne no posma sacensības uzvarētāja — J. Smonovs, V. Jermolajevs un G. Kozirko (no kreisās uz labo). J. SILICKA foto

Iedarbība

Ir iespējas paredzēto izpildīt

Kas atlīdzinās?

Mūsu laikraksta šī gada 30. septembra numurā bija publicēts materiāls, kurā tika izskatīts jautājums, kādēļ rajonā vēl kavējamies ar maksas pakalpojumu ieviešanu. Saņemta atbilde no rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas plānu komisijas. Vecākā ekonomiste T. Nestoroviča ziņo:

«Saskaņā ar tautas patēriņa preču ražošanas un pakalpojumu sfēras attīstības komplekso programmu divpadsmitajā piecgadē mūsu rajonam 1986. gadam noteikts maksas pakalpojumu apjoms par 3 miljoniem 846 tūkstošiem rubļu (tajā skaitā sadzīves pakalpojumi par 1 miljoniem 187 tūkstošiem rubļu, dzīvokļu un komunālie pakalpojumi par 976 tūkstošiem rubļu, sakaru pakalpojumi par 470 tūkstošiem rubļu, kultūras pakalpojumi par 161 tūkstošiem rubļu).

Paredzēts, ka sadzīves pakalpojumu sniegs septiņpadsmit mūsu rajona organizācijas, uzņēmumu un iestādes. To vidū būs komunālo uzņēmumu kombināts, sadzīves pakalpojumu kombināts, ražošanas apvienība «Elektrons», dzīvokļu saimniecības pārvalde, remontu un celtniecības pārvalde. Pārējām organizācijām noteikti samērā nelieli darba apjomi — no 1 līdz 8 tūkstošiem rubļu. Galvenais iemesls tam ir izejmateriālu un darba spēka trūkums. Piemēram, uz rajona patērētāju biedrības bāzes paredzēts izveidot vietējo celtniecības materiālu noliktavu, kur iedzīvotāji varēs iegādāties šķembas, smiltis, granti, mālus un citus materiālus. Noteikts, ka pasūtītājiem tos piegādās rajona sadzīves pakalpojumu kombināts. Tomēr benzīna trūkuma dēļ šo uzdevumu izpildīt nav iespējams. Esam lūguši republikas Valsts plāna komiteju iedalīt benzīna papildus fondus. Līdzīga iemesla dēļ netiek pildīts plāns arī transporta pakalpojumu sniegšanā.

Remontu un celtniecības pārvalde, kā arī dzīvokļu saimniecības pārvalde gan veic dzīvokļu remontu pēc iedzīvotāju pasūtījuma, taču arī šīs organizācijas nav pilnībā apgādātas ar apdāres materiāliem, tas ir, flizītēm, tapetēm, eļļas krāsām un tā tālāk.

Patlaban daudzos uzņēmumos, kolhozos un padomju saimniecībās ir labas atslēdznieku un galdnieku darbnīcas, kas apgādātas ar kvalitatīvu iekārtu. Taču iedzīvotāju pasūtījumus izgatavot, piemēram, durvju vai logu blokus tur pieņem visai negribīgi. Tā rezultātā cilvēki tērē laiku un brauc uz Preiļiem, lai saņemtu palīdzību remontu un celtniecības pārvaldē vai rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā. Uzņēmumu un saimniecību vadītājiem būtu nopietni jāpadomā par šī jautājuma pozitīvu atrisinājumu. Jāatzīst, ka vairākas organizācijas, kas sniedz pakalpojumus, zemā līmenī ir arī reklāma.

Patlaban nav atrisināts jautājums par bāzes izveidošanu personīgā autotransporta tehniskajai apkopei. Lai šādu bāzi izveidotu, uzņēmumiem, kuriem ir savas autosaimniecības, papildus jāsaņem remontatslēdznieka štata vienība, sarežģītas ir arī iespējas saņemt rezerves daļas. Maksas pakalpojumu sniegšana pagaidām vēl rada daudz problēmu, taču ir reālas iespējas visu iecerēto izpildīt. Sākot ar 1987. gadu, daudzu organizāciju plānus korigēs, ņemot vērā to patiesās iespējas. Komunālās saimniecības ministrija tiek lūgta turpmāk iedalīt kvalitatīvu celtniecības materiālus dzīvokļu remontam.

Rajona izpildkomitejas plānu komisija solās darīt visu, lai tautas patēriņa preču ražošanas un pakalpojumu sfēras attīstības kompleksās programmas uzdevumi maksas pakalpojumu sniegšanā divpadsmitajā piecgadē tiktu izpildīti. Cerēsim, ka šiem solījumiem būs realitātes svars.

Pēc vairāku gadu diskusijām un saskaņošanām beidzot bija pieņemts lēmums par kanalizācijas tīklu un bioloģiskās attīrīšanas iekārtu celtniecību sovhoza «Rudzāti» centra ciematā. Projektu izstrādāja Latvijas Valsts lauku celtniecības projektēšanas institūts, par galveno būvuzņēmēju tika noteikta Līvānu pārvietojamā mehanizētā kolonna. Celtniecības gaitā atklājās neatbilstība starp sūkņu stacijas un kanalizācijas trases aktu novietojuma augstuma atzīmēm attiecībā pret Ošas upes ūdens līmeni palu laikā. Lai palu laikā izvairītos no kanalizācijas trases un sūkņu stacijas appludināšanas, pasūtītājs griezās projektēšanas institūta ar lūgumu pārskatīt augstuma atzīmes, ņemot vērā lietas īsto stāvokli. Latvijas Valsts lauku celtniecības projektēšanas institūts neapgrūtināja sevi ar datu pārbaudi un savā vēstulē (Nr. 1719/21 — 41, 1984. gada 18. jūlijā) apliecināja, ka atzīmes ir izdarītas pareizi un appludināšana nenotiks. Un tomēr, neskatoties uz projektētāju apgalvojumu, 1985. gada pavasarī kanalizācijas trase un sūkņu stacijas atradās zem ūdens, kas izveda no ierindas visu notekūdeņu attīrīšanas sistēmu sovhoza centrā.

Tālākajā notikumu gaitā noskaidrojās, ka bez projektētāju kļūdām savu «legulidījumu» devusi arī Līvānu pārvietojamā mehanizētā kolonna, kura, pārkāpjot celtniecības normas un noteikumus, pieļāvusi celtniecības un montāžas darbu zemu kvalitāti. Tas galarezultātā neļāva nodot ekspluatācijā attīrīšanas iekārtas.

1985. gadā, atzīstot savas kļūdas, Latvijas Valsts lauku celtniecības projektēšanas institūts deva jaunus tehniskus risinājumus, kuri izmaksāja 12 tūkstošus rubļu. Šie darbi tika ietverti Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas darbu plānā šī gada trešajam ceturksnim. Celtnieki pie darba nekērās.

Rodas jautājumi: kad iekārtas tiks nodotas ekspluatācijā; kas atlīdzinās valstij zaudējumus, kas tiek radīti, pārkāpjot ūdeņu aizsardzības likumus?

V. KIREJS,
Valsts Daugavpils zonālās ūdeņu aizsardzības inspekcijas vecākais inspektors

Preiļu mehanizatori norūpējušies par to, ka vairākās saimniecībās pietiekami efektīvi netiek koptas meliorētās platības. Viņi norāda uz vairākām «šaurām vietām» un pagaidām neatrisinātām problēmām, kas radušās šādas nolaidības dēļ.

Ar katru gadu Preiļi, kā arī citos republikas rajonos aizvien vairāk palleinās meliorēto zemju platības. Daugavas augšgalā meliorācijas sistēmu pārvaldes Preiļu iecirkņa priekšnieks Francis Jaiļinskis un šīs pašas pārvaldes galvenais inženieris Andris Grāvelis apliecina, ka katru gadu rajonā papildus tiek nosusināti vidēji divi tūkstoši hektāru zemes. Tātad XII piecgades beigās jau esošajiem 59 tūkstošiem meliorēto zemju hektāriem klāt nāks vēl 10 tūkstoši hektāru.

Rajona melioratoru un zemkopju kontā jau ir 52 procenti meliorēto zemju. Saimniecībām meliorēšana ir sevišķi nepieciešama, jo dod iespēju iegūt nosusinātajos laukos ražu, kas ir 1,5—1,8 reizes lielāka par vidējo (protams, ieguldīt arī vajadzīgo darbu). Tagad nosusinātajos laukos zemkopji izaudzē apmēram 90 procentus no visiem rajonā iegūtajiem kartupeļiem, 70 procentus līnu, kā arī ievērojamu daļu graudaugu kultūru un ilggadīgo zālāju.

Taču par nosusinātajām platībām pastāvīgi jārupejas ne tikai melioratoriem, bet arī pašām saimniecībām. Prakse rāda, ka tajās saimniecībās, kur tas tiek darīts, nosusinātie lauki kalpo labi. Melioratori ievērojuši, ka zināma pieredze šajā darbā jau uzkrāta kolhozos «Sarkānā ausma», «Zelta vārpa» un citos. Abu minēto saimniecību vadītāji ir speciālisti (priekšsēdētāji P. Vosorovs un V. Valters, inženieri hidrotehniķi P. Skutelis, A. Kirillova) panākuši, ka šeit jau kļuvis par likumu kopt meliorētās sistēmas, darīt to regulāri un galvenais, kvalitatīvi.

Ko šeit svarīgi ievērot? Visu, kas palīdz uzturēt lauku auglību. Abu saimniecību kopējās nosusinātās zemju platības, kas aptver piecus tūkstošus hektāru, savlaicīgi tiek remontētas drenāžas palīgierīces. Sajā darbā nevar būt sīkumu, jo arī tie daudz dod zemes kvalitātes uzlabošanai. Abu saimniecību spēkiem savlaicīgi tiek attīrītas novadgrāvju ietēkas, novērsta to piesārņošana, laikā tiek izpjauts zelmeņš no

tranšeju gultnēm, iztīrītas drenu akas un filtri.

Intensīvu tehnoloģiju — dross priekšnosacījums tam, ka meliorētā zeme būs dāna un dos maksimāli augstas graudaugu, līnu, kartupeļu, dārzeņu un citu kultūru ražas. Daudz zaudē tie, kas to nosaprot. Dažu saimniecību, piemēram kolhozu «Sīlukains», «Dzintars», padomju saimniecības «Aqlona» vadība vēl nav iemācījusies īsti saudzīgi izturēties pret katru meliorēto hektāru. Šāda attieksme pret zemi, kurā ieguldīts ne mazums valsts līdzekļu, noved pie tā, ka lauki kļūst neauglīgi un nedod gaidīto efektu. Tieši tādēļ rajonā pašlaik apmēram simts hektāriem meliorēto zemju nepieciešams tūlītējs remonts, kurš noteikti tiks veikts, taču prasīs ievērojamus kapitālieguldījumus.

Tā ir viena problēma. Otra — nepieciešamība pēc labiem, izbraucamiem ceļiem, kuri vestu uz nosusinātajiem laukiem. Par to avīzē rakstījusi jau ne vienreiz vien. Atbilstoši pieņemtajām normām, uz katrēm 100 hektāriem meliorēto zemju pienāks

divi kilometri šādu ceļu, taču rajonā pagaidām ir tikai 0,2 kilometri. Desmit reizes mazāk! Nopietns darbs šai sakārā veicama arī ceļu remontu un celtniecības, kā arī citām ieinteresētajām organizācijām, kolhoziem un padomju saimniecībām, visam rajona agrorūpnieciskajam kompleksam.

Lauku darbaļaudis uzskata, ka republikas Valsts agrorūpnieciskajai komitejai nevar būt vienaldzīgs fakts, ka pašreiz meliorēto sistēmu kopšanā izmanto galvenokārt roku darbu. Pagaidām vēl nav mehanizēta zālaugu izpļaušana no novadgrāvju gultnēm; nav speciālas tehnikas to attīrīšanai no nogāžu noplūdumiem un uzskalojumiem un citiem bojājumiem. To visu taču varētu veikt tehnika.

Šīs problēmas, domājams, ieinteresēs ne tikai attiecīgos Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskās komitejas dienistus, bet arī rajona agrorūpnieciskās apvienības vadītājus, kolhozu un padomju saimniecību vadību.

B. ZERNOVS

KAS ZEMEI ATDOTS...

Kultūras dzīve: informācija

V. Tendrjakova stāstā „Atmaksā”

skartās morāles problēmas sa-
trauc lasītāju. «Atmaksā» gal-
venais varonis desmitklasnieks
Kolja Karjakins nogalina savu
tēvu alkoholiķi, morāli pagrīmu-
šu cilvēku...

Centrālās rajona bibliotēkas
lasītavā notika lasītāju konferen-
ce par V. Tendrjakova stāstu
«Atmaksā». Konferencē audito-
rija bija Preiļu 2. vidusskolas
un kooperatīvās profesionāli teh-
niskās vidusskolas audzēkņi,
pedagogi un citi lasītāji. Viņi
piedalījās diskusijā par stāstā
skartajām morāles problēmām,
meklēja atbildi uz daudzajiem
«Kāpēc?», kuri Karjakinu ģime-
ni noveda līdz tragēdijai.

«Atmaksā» skartās morāles
problēmas konferences dalībnie-
kiem risināt palīdzēja Preiļu 2.
vidusskolas pedagogi I. Stepano-
va, D. Livdāns, Preiļu pilsētas
izpildkomitejas sekretāre J. Sem-
jakina, prokuratūras darbiniece
L. Kalniņa. Ar Vladimira Tend-
rjakova daiļradi apmeklētājus ie-
pazīstināja lasītavas apkalpošanas
nodaļas vadītāja Marija Lazdā-
ne, uzsverot, ka rakstnieks sa-
vos darbos asi vērsās pret dzī-
ves negācijām, iedzīlinās pusau-
džu morāles problēmās, ka viņa
darbi izsauc diskusijas gan pus-
audžu, gan citās auditorijās.

Uz pašdarbības skatuves

Līvānu eksperimentālā māju
būves kombināta kolektīva ikdie-
nā sava vieta un laiks ierādīti
pašdarbības mākslas rosināšanai.
Starp pašdarbības pulciņiem ar-
vien noteiktāku vietu ieņem dra-
matiskais kolektīvs, kuru vada
Marija Spūle. Jaunajā pašdarbī-
bas sezonā — jaunas iecerēs.
Pašdarbnieki iestudē trīscēlienu
lugu — V. Skvarkina komēdiju
«Cita bērns». Galvenās lomas at-
veidos Gaļina Krjukova, Vladi-
mirs Minčiks, Lidija Teivāne
un citi pašdarbības mākslas en-
tuziasti.

Līvānu eksperimentālā māju
būves kombināta dramatiskā ko-
lektīva sastāvā ir divdesmit da-
žādu profesiju pārstāvji. Sosezon
kolektīvs papildinājās ar jauniem
aktieriem, kuriem jauniestudēja-
majā komēdijā uzticētas nopietnas
lomas, — Jelenu Budiču, Henri-
hu Lukjanski un Aleksandru Mic-
keviču. Savu repertuāru pašdarb-
nieki papildina ar montāžām, ske-
ciem, intermēdijām.

Folkloras vakars

Tautas dziesmas, teikas, mīk-
las prot teikt ne vien mūsu vec-
māmiņas. Arvien vairāk un vai-
rāk tās tiek celtas godā un cie-
nā. Par to ikdienā un svētku rei-
zēs rūpējas Riebiņu ciema folklo-
ras ansambļa dalībnieces V. Sta-
ričenoka, E. Trupa, M. Dauga-
viete, M. Kavinska un citas no-
vada folkloras popularizētājas.
Soreiz folkloras vakarā Riebiņu
kultūras namā piedalījās Riebiņu
vidusskolas 2.—8. klases skolēni
un viņu vecāki, pedagogi.

Kurš zina vairāk tautas dzies-
mu? Kurš veiklākais dejotājs?
Kurš čaklākais rokdarbnieks? Sos
jautājumus sarīkojuma apmeklēt-
ājiem uzdeva vakara vadītājs.
Izrādījās, ka lieli un mazie rie-
biņieši prot turēt cienā tautas
gara mantu — novada dziesmu.
Tam apliecinājums — folkloras
svētki, kurus ciemā svin jau o-
tro gadu, un tie pulcina arvien
vairāk un vairāk apmeklētāju.

A. VELDRE

Redaktora v. P. PIZELIS

VIETEJO RADIORAIDIJUMU PROGRAMMA

6. novembrī plkst. 12.40

— Pirmssvētku darba sardzē.
— Sagaidot Lielās Oktobra
sociālistiskās revolūcijas 69. ga-
dadienu. Pie mikrofona — Latvijas
KP rajona komitejas pirmais
sekretārs V. Solovjovs.
— Par Oktobra svētku pasā-
kumiem rajonā.

PIRCEJU ZINĀSANAI!

Paziņojam izmaiņas veika-
lu darba laikā pirmssvētku
un svētku dienās 6., 7., 8.,
9. novembrī.

6. novembrī pārtikas preču
veikali Līvānos un Preiļos
strādās vienu stundu ilgāk.
7. un 8. novembrī rūpniecības
preču veikali slēgti.

Ikdienas pieprasījuma pre-
ču veikali, kulinārijas un pār-
tikas preču veikali strādās kā
parastā darba dienā.

9. novembrī rūpniecības
preču veikali strādās no
plkst. 9.00 līdz 16.00.

Ikdienas pieprasījuma pre-
ču veikali un pārtikas preču
veikali strādās kā svētdienā.

Taras pieņemšanas punkts
strādās:

7. un 8. novembrī brīv-
diena,

9. novembrī no plkst. 9.00
līdz 13.00.

Rajona patērētāju bied-
riha

Pagājušosiem fermās un
šķūņos notika 83 ugunsgrēki,
sadega 930 tonnas rupjās lop-
barības, gāja bojā 181 dzīv-
nieks. Zaudējumi pārsniedz
120 tūkstošus rubļus.

SAIMNIECIBU VADITAJI!

Laikus novērsiet bojāju-
mus, kas var izraisīt uguns-
nelaimi. Elektroiekārtām, sil-
tumģeneratoriem un sildā-
miem katliem jābūt tehniskā
kārtībā. Lopbarības glabātu-
vēs jāievēro stingrs uguns-
drošības režīms.

LOPU ZIEMOSANŪ UGUNS NEDRIKST APDRAUDET!

LPSR Iekšlietu ministrijas
Ugunsdzēsības pārvalde
LPSR Brīvprātīgo uguns-
dzēsēju biedrības Centrālā
padome

PREIĻU RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTS

paziņo, ka pirts Preiļos 6.
un 9. novembrī strādās no
plkst. 10.00 līdz 22.00.

Pirts Līvānos 5. novembrī
strādās no plkst. 14.00 līdz
21.30, 6. novembrī no plkst.
10.00 līdz 21.30.

Aglonas ciema pirts strā-
dās 6. novembrī no plkst.
12.00 līdz 22.00.

Sadzīves pakalpojumu kom-
bināta visam tīklam

7., 8., 9. novembrī brīvdiē-
na, bet 6., 10. novembrī tas
strādās pilnu darba dienu.

8. novembrī plkst. 18.00 Ag-
lonas ciema pilsoņu kapos
SVECĪSU SVĒTKI.
Aglonas ciema izpildko-
miteja

6. novembrī kulinārijas ve-
kalos Preiļos un Līvānos no-
tikas kulinārijas un konditore-
jas izstrādājumu pirmssvēt-
ku

IZSTĀDE-PĀRDOSANA.

Sākums plkst. 11.00.
Gaidām jūs, vēlām patīka-
mus pirkumus!
Sabiedriskās ēdināšanas
uzņēmumu apvienība

PĀRDOD zirgu Pelēču ciema
«Jaudzemos». J. Spūlis.

Neba man daudz vajaga
Mana mūža galinā,
Pāra koku priežu, egļu,
Jumtā zaļu velēniņu.

(T. dz.)
Izsakām dziļu līdzjūtību pie-
derīgajiem, Helēnu Jura m. Trok-
šu uz smiltāju izvadot.
Oškalna kolhoza kolektīvs

Vairs ciemos neatnākt pa dziimt
zemes takām,
Jo vārti dzīvībai ir aizvērušies
ciet.

(J. Rusiņš)
Esam skumju brīdī kopā ar
Bronislavu Kokinu, kad pēdējie
atvadu ziedi gulst uz
B R A Ļ A

kapā.
Rušonas ciema izpildkomiteja
un deputāti

Bez tevis, tēt, mēs tālāk iesim
vieni.

Tik paliks atmiņas kā gaiši
pavedieni.
(Ā. Elksne)

Skumju brīdī esam kopā ar
Reginu Baiku, guldot
T E V U

smiltājā.
Kolhoza «Dzintars» zoovete-
rinārie darbinieki

Rokas, kas milēja darbu, gurušas,
Sirds, kas vēlēja labu, atdušas.
(Z. Purvs)

Skumju brīdī esam kopā ar vi-
siem tuviniekiem, Olgu Kancāni
uz kapu kalnu izvadot.
Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Kapa smiltis apsegs jūsu tēvu,
Ziediem, vainagiem to radi,
draugi segs.

Tikai jūsu sirdīs — bērnu
mīlestībā,
Tēvs jums vienmēr dzīvs un
mājas būs.
(Ā. Elksne)

Izsakām dziļu līdzjūtību visiem
piederīgajiem, Ksaveriju Putro-
mu uz kapu kalnu izvadot.
Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

piedāvā ceļazīmes:

AR LIDMAŠĪNU GRUPĀM:

Sevans — Erevāna — no 15. līdz 20. novembrim, ceļ-
zīmes cena 4895 rbļ. (decembrī, janvārī, februārī);

Baku — no 11. līdz 16. novembrim, cena 2640 rbļ. (15
ciltvēkiem);

Frunze — Isikula ezers — no 1. līdz 6. decembrim, ce-
na 5700 rbļ. (30 ciltvēkiem);

Ļvova — no 14. līdz 17. novembrim, cena 3350 rbļ., no
25. līdz 29. janvārim, cena 3750 rbļ.;

Sevastopole — no 22. līdz 26. decembrim, cena 4140 rbļ.,
no 9. līdz 13. februārim, cena 4080 rbļ.;

Ordžonikidze — Naļčika — no 30. janvāra līdz 4. fe-
bruārim, cena 4350 rbļ.;

Kišiņeva — Odesa — no 26. līdz 30. janvārim, cena
4350 rbļ.;

Stavropole — Pjatigorska — Esentuki — no 11. līdz
15. februārim, cena 3900 rbļ.;

Gori — Tbilisi — Boržomi — (novembris, decem-
bris, janvāris, februāris).

AR AUTOBUSU GRUPĀM (30 ciltvēkiem):

Pleskava — Pečori — Puškina Kalni — no 28. līdz 30. no-
vembrim, no 26. līdz 28. decembrim, no 30. janvāra līdz
1. februārim, no 20. līdz 22. februārim, no 27. februāra līdz
1. martam, cena 2790 rbļ.;

Ļeņingrada — no 26. līdz 30. decembrim, cena 3255 rbļ.,
no 7. līdz 11. februārim, cena 2790 rbļ.;

Minska — Hatīņa — no 10. līdz 12. janvārim, no 7. līdz
9. februārim, cena 1500 rbļ.;

Smolenska — no 12. līdz 14. decembrim, cena 1510 rbļ.,
no 23. līdz 25. janvārim, no 27. februāra līdz 1. martam,
cena 1530 rbļ.;

Pērnava — Tallina — no 6. līdz 8. februārim, no 13.
līdz 15. februārim, cena 1320 rbļ.;

Vitebska — Polocka — Novopolocka — no 4. līdz 5. jan-
vārim, no 1. līdz 2. februārim, cena 1026 rbļ. (38 ciltvē-
kiem).

AR VILCIENU GRUPĀM:

Kijeva — no 27. novembra līdz 2. decembrim, no 18. līdz
23. decembrim, no 25. līdz 30. decembrim, no 8. līdz 13.
janvārim, cena 2550 rbļ.;

Kalīņingrada — no 10. līdz 15. decembrim, cena
1890 rbļ.;

Ļeņingrada — no 15. līdz 20. janvārim, no 18. līdz
24. janvārim, no 22. līdz 26. janvārim (cena no 1800 līdz
2400 rbļ.);

Maskava — no 16. līdz 21. janvārim, no 11. līdz 16. fe-
bruārim, cena 2820 rbļ.;

Vladimira — Suzdaļa — Gushrustajņija — Bogoļubo-
vo — no 1. līdz 7. februārim, cena 3400 rbļ.

Skolēnu ziemas brīvdienās piedāvājam vienas dienas
braucienus uz Ļeņingradu. Ceļazīmes cena 30 ciltvēku gru-
pai 750 rbļ.

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25.
Telefoni: 26206 — autobusa un lidmašīnu ceļazīmēm,
26503 — vilciena ceļazīmēm.

1986. gada 8. novembrī Ru-
dzētu ciema Rudzētu kapos
notiks

SVECĪSU SVĒTKI.

Sākums plkst. 17.00.

Rudzētu ciema Tautas de-
putātu padomes izpildko-
miteja.

1986. gada 8. novembrī Pe-
lēču ciema Pelēču kapos plkst.
18.00 notiks

SVECĪSU VAKARS.

Pelēču ciema izpildkomi-
teja

PIRCEJU IEVERĪBAI!

Līvānu universālveikalā
14., 21. un 28. novembrī no-
tikas automašīnu pārrakstīša-
na.

Vien paliks mīlestība tava
Kā sāpju un kā laimes mērs.
(O. Rikmanis)

Esam kopā sāpju brīdī ar Ja-
nīnu Zimeli,

M A S U

uz smiltāju izvadot.

Preiļu poliklīnikas kolektīvs

Par mīlu sirdi, čaklām rokām
Tev vieglas smiltis, māmullīt.
(J. Osmanis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Teklai
Adama m. Nautrānel,

M A T I

uz smiltāju izvadot.

Preiļu SCO kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Bro-
nislavam Kokinam sakarā ar
B R A Ļ A

pāragro nāvi.

Preiļu sakaru mezglas kolek-
tīvs

Te bij saule, te aizbrīda
Aiz melniem mākoniem.
Te bij mīļa māmullīte.
Nu apgūla smiltainē.

(T. dz.)

Esam kopā ar Annu Upenieci,
izvadot

M A M U Ļ U

pēdēja gaitā.

Kolhoza «Dubna» valde un
arodkomiteja

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevu-
mam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154,
redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves no-
dālīm — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759,
vēstules, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai —
22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam —
21985, grāmatvedībai, uzzīnām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13404 eks. (latv. val., 9642 eks.
krievu val. 3762 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts
izdevniecības, poligrāfijas un grāmatu tirdz-
niecības lietu komitejas Daugavpils tipo-
grāfijā 228400. Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169
1. nos. iespiedlaksne. Ofsetiespiedums.
Pas. 1277

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās,
ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета
Преильского районного комитета Коммунистичес-
кой партии Латвии и районного Совета народных
депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв.
ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М.
Горького, 105.

